

Prin anii '30, cand stalinismul se manifesta cu toata forta criminala, presa occidentala, cea serioasa, independenta si inteligenta, alegea, in cel mai fericit caz, sa ignore subiectul. Lumea buna prefera sa inghita si sa transmita mai departe tonele de minciuni vehiculate de comunisti sau de slugile lor. Lui Orwell i-a fost refuzat "Ferma animalelor" de catre 14 editori, printre ei aflandu-se inclusiv T.S. Eliot. Motivul: tonul mult prea anti-sovietic. Malcolm Muggeridge, corespondent la Moscova in anii marii foamete, a experimentat la fata locului cenzura practicata de bolsevici dar, mai ales, ticalosia ziaristilor occidentali, dintre care un loc aparte il ocupa Walter Duranty, castigator al premiului Pulitzer pentru articolele elogioase despre URSS. "(...) if the New York Times went all those years giving great prominence to Duranty's message, building him and them up when they were so evidently nonsensicaly untrue, to the point that he came to be accepted as the great Russian expert in America (...) this was not, we may be sure, because Times was deceived. Rather, because it wanted to be deceived, and Duranty provided the requisite deception material". Pe de alta parte, Muggeridge, venit in Rusia pentru a se inchina la idoli, s-a intors acasa dezabusat, pentru a constata ca la Londra aproape nimeni nu vrea sa ii publice reportajele. Nu e chiar intamplator, cat timp avem in vedere inclinatiile progresiviste ale establishment-ului media. Inainte de Revolutie, regimul tarist era mitraliat pentru "autoritarism" si "antisemitism", iar daca derulam rapid evenimentele pana spre sfarsitul secolului trecut, observam aceleasi standarde fluide in tratarea Rusiei. Gorbaciov, ultimul lider sovietic, face acum reclama, in revistele de moda, la valizele Vuitton, iar regimul Eltin, responsabil de dizolvarea parlamentului cu ajutorul armatei, de nasterea superoligarhilor, de coruptia ubicua si de razboiul criminal din Cecenia, sta destul de bine in evaluările elitelor vestice. Chiar si "autoritaristul" si "imperialistul" [Vladimir Putin](#) s-a bucurat, pentru ceva vreme, de un tratament prietenos, pe vremea cand facea un front comun, alaturi de "aliati", tot in Cecenia, impotriva "terorismului islamic". Dar, de atunci, culorile

portretului s-au mai schimbat si este semnificativ pentru orientarea ideologica a Occidentului ca Putin este comparat cu

[tarii.](#)

Asta cand referinta nu este

[Stalin](#)

, Hitler, Mussolini sau Antihristul.

Ca impresie generala, pare ca de fiecare data cand rusii sunt multumiti de conducatorii lor si o duc cat de cat bine elitele vestice stramba din nas. Simptomatice, din acest punct de vedere, este si reactia fostului presedinte al Romaniei,

[Ion Iliescu](#)

, fata de prabusirea avionului malaezian in Ucraina, care plaseaza responsabilitatea, rapid, pe umerii Moscovei. In cazul acesta, s-ar putea spune, fara a exagera prea tare, ca Iliescu a fost totdeauna cu sovieticii si niciodata cu rusii.

In alta ordine de idei, pentru a intelege palinodia occidentala, trebuie sa luam in calcul si concubinajul, nu neaparat impotriva naturii, dintre serviciile secrete anglo-saxone si mass-media, care au transformat zierele si televiziunile in trambitele status-quo-ului. Nu degeaba Orwell si-a ales ca model pentru Ministerul Adevarului din "1984" reputatul BBC. [C](#)

[arl Bernstein](#)

, un jurnalist important prin anii '70, a documentat pe larg relatia dintre CIA si organizatiile de presa americane, iar dezvaluirile sale nu lasa nicio indoiala ca mariajul a fost si este unul fericit pentru ambii parteneri. " (...) contrary to the notion that the CIA insidiously infiltrated the journalistic community, there is ample evidence that America's leading publishers and news executives allowed themselves and their organizations to become handmaidens to the intelligence services. "Let's not pick on some poor reporters, for God's sake," William Colby exclaimed at one point to the Church committee's investigators. "Let's go to the managements. They were witting." In all, about twenty-five news organizations including those listed at the beginning of this article) provided cover for the Agency."

In acest sens,

[reactia presei mainstream](#)

la tragedia aviatica din estul Ucrainei a aratat o orchestra admirabil dirijata, care recita o partitura parca dinainte stiuta. Nu tu investigatii, nu tu prudenta, iar de discernamant nici macar nu a putut fi vorba. Apriori toata lumea respectabila a decis ca Putin este vinovatul si singura dilema consta in a dezbate cauzele lasitatii occidentale (a se intelege aici ezitarile in demararea de urgenta a unui nou razboi mondial). Performerii in propaganda belicoasa au fost zierele est-europene, care s-au intrecut in idei nastrusnice pentru a demonstra lumii civilizate ca dau pe dinafara la capitolul anticomunism de fatada. In universul concentrationar din "1984" oamenilor li se livrau cate doua minute de ura pe zi impotriva dusmanului imaginar. Astazi, avem parte de mult mai multe minute alocate atat lui Putin, cat si rusului imaginar. Astfel,

[un ziar online autohton](#)

, dintre cele frecventabile, publica in exclusivitate un interviu cu un obscur antreprenor de origine slava, care declara, nici mai mult nici mai putin, ca "nimic nu mai poate fi recuperat din Rusia", "populatia este spalata pe creier", in timp ce el ne anunta mandru ca a inceput, de rusinea ce a patit cu ai lui, sa se prezinte ca "euro-slav". Toata povestea ar fi de-a dreptul

Scris de Ninel Ganea
Joi, 31 Iulie 2014 12:31

amuzanta, daca am putea-o citi intr-un alt registru. Doar ca lucrurile stau in asa fel incat isteria razboiului (pentru ce sau pentru cine nu e deloc clar) acopera orice urma de rationalitate si iti taie cheful de ras.

Confruntat cu reticenta naturala a indivizilor de a porni la lupta neoconservatoare, acelasi ziar online frecventabil a trecut direct la psihanaliza si, dintr-un interviu cu [un psiholog, profesor universitar la Cluj](#), aflam ca indivizii care nu vor la razboi sunt "iasi", iar daca "un stat te convoaca pentru a-l apara, daca statul ala este unul democratic, acolo dezbaterile daca e bine sau rau acest lucru nu isi mai au locul."

Singura problema e ca noi nici nu mai stim bine care e statul (Schengen ne-am pus si in numele de pe facebook), deci nu mai poate fi vorba sa ne aparam granitele, iar patriotismul este "nomina odiosa". Deci, hai la lupta cea mare!